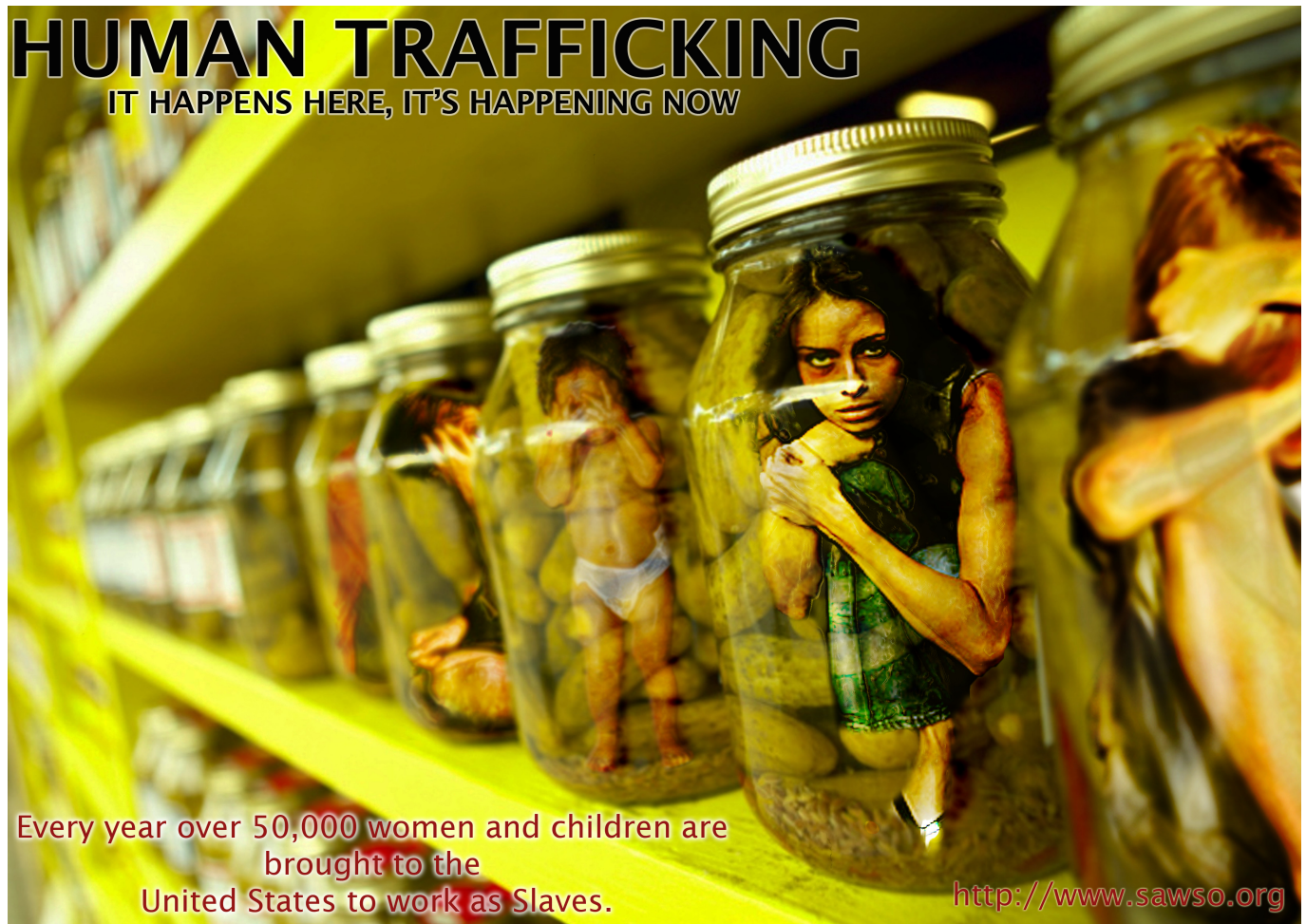

26 Μαρτίου 2012

Human Traffic

Ορθοδοξία / Χριστιανική Ανθρωπολογία

Νίκος Ι. Νικολαΐδης, Ομότ. Καθηγητής Πατερικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής
Πανεπιστημίου Αθηνών

HUMAN TRAFFICKING
IT HAPPENS HERE, IT'S HAPPENING NOW

Every year over 50,000 women and children are brought to the United States to work as Slaves. <http://www.sawso.org>

Μπορεί ο τίτλος, κατ' αρχήν, να ξενίζει, γιατί είναι γραμμένος, όχι στα ελληνικά αλλά στα αγγλικά. Δυστυχώς, όμως, έχει επικρατήσει και λέγεται και γράφεται, για να χαρακτηρίζει και να προσδιορίζει ένα τραγικό φαινόμενο, το οποίο, κοντά στα άλλα, προσβάλλει τον πολιτισμό μας και το ανθρώπινο πρόσωπο.

HUMAN TRAFFICKING

IT HAPPENS HERE, IT'S HAPPENING NOW

Κοπτόμαστε σήμερα ότι έχουμε προοδεύσει και ότι η δύναμη της ανθρώπινης σκέψης και πράξης μας έχει ξεπεράσει τα γήινα όρια και οδεύουμε προς τους άλλους πλανήτες. Η, ακόμη, καυχόμαστε για τις τρομακτικές κατακτήσεις μας σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής και κοινωνίας. Και αυτά έτσι, πράγματι, συμβαίνουν. «Κινούμαστε», είπε κάποιος, «με ταχύτητα πυραύλων», μέχρι του σημείου, που αδυνατούμε να παρακολουθήσουμε τις καθημερινές εξελίξεις και τα επιτεύγματα στους διάφορους επιστημονικούς κλάδους.

Ωστόσο, μπορεί να γίναμε άφταστοι σε πολλά θέματα και να κινούμαστε, όντως, με ταχύτητα των πυραύλων. Δυστυχώς, όμως, σε κάποια άλλα ζητήματα παρουσιαζόμαστε, όχι μόνο στάσιμοι, αλλά και οπισθοδρομικοί. Ο τρόπος σκέψης και συμπεριφοράς μας παραπέμπει πολλούς αιώνες πίσω, όπου την ανθρώπινη συμπεριφορά χαρακτήριζε ο νόμος της ασυδοσίας και της διαφθοράς. Έτσι, μπορεί σήμερα να είμαστε ντυμένοι, ως «καθώς πρέπει κύριοι», αλλά καταντήσαμε, κατά τη φράση κάποιου σύγχρονου κοινωνιολόγου, «ανθρωποφάγοι με τα παπιγιόν» (!). Ξέρομε, ακόμη, σήμερα να μιλούμε και να γράφουμε και να μειδιούμε. Αλλά πίσω από τις λέξεις και τα γράμματα και τα χαμόγελα κρύβονται, πολλές φορές, σουβλερά δόντια έτοιμα να κατασπαράξουν ο ένας τον άλλο.

Ίσως κάποιος να θεωρήσει υπερβολικά, τα όσα πιο πάνω καταγράφονται. Μπορεί έτσι να φαίνονται. Όμως, αυτήν τη στιγμή που χαράσσονται οι γραμμές αυτές δύο εκατομμύρια άνθρωποι, κυρίως παιδιά και νεαρές κοπέλλες, βιώνουν μέσα στην

πολιτισμένη Ευρωπαϊκή Ένωση το φρικτότερο μαρτύριο της ζωής τους. Αποτελούν αυτό το πολυάριθμο πλήθος των συνανθρώπων μας, των παιδιών και αδελφών μας, την ομάδα, η οποία φέρει τον πιο πάνω τίτλο: HUMAN TRAFFICKING και ανήκει σ' αυτόν τον κλοιό.

Δυστυχώς, επικράτησε αυτός ο, κατά τα άλλα, διεθνής χαρακτηρισμός, ο οποίος είναι γνωστός κυρίως στους κύκλους των κοινωνιολόγων, των ψυχολόγων, των παιδαγωγών, των εγκληματολόγων, της αστυνομίας και των δικαστηρίων.

Το human trafficking, σημαίνει, στη ελληνική απόδοση του, τη διακίνηση ανθρώπων με σκοπό την παράνομη εκμετάλλευση και εμπορία τους. Οργανωμένα κυκλώματα, πάνω σε τοπικά και διεθνή πλαίσια, καταστρώνουν και υλοποιούν σχέδια, με στόχο την επισήμανση ατόμων μικρής και νεαρής ηλικίας και με κριτήριο ιδιαίτερα τις νέες κοπέλλες, προκειμένου να οδηγήσουν όλους αυτούς στην εξυπηρέτηση των αδίστακτων και αθέμιτων σχεδίων τους.

Με «έξυπνους» και «επιτηδευμένους» τρόπους προσπαθούν και αλιεύουν τα περισσότερα από τα θύματα τους. Επισκέπτονται η επικοινωνούν, με «πράκτορες» τους, τις χώρες, όπου επικρατεί η φτώχεια, η πείνα, ο εκτοπισμός και γενικότερα η κοινωνική εξαθλίωση, και υπόσχονται ονειρεμένους «παραδείσους», ενώ στην πραγματικότητα έχουν για τους ανθρώπους αυτούς έτοιμη μία κόλαση ζωής, για να τους ρίξουν μέσα. Μία στις τρεις νεαρές γυναίκες θύματα αγνοεί για το που την οδηγούν και ποια στην πραγματικότητα «απασχόληση» την αναμένει.

Δυστυχώς, οι κατά τόπους νομοθεσίες «διευκολύνουν» τα σατανικά αυτά σχέδια των ανεγκέφαλων και τερατόμορφων αυτών ανθρώπων, αφού δηλώνουν τα υποψήφια θύματα τους ως «φοιτητές», «εποχιακούς εργάτες», «τουρίστες» η, ακόμη, και «καλλιτέχνιδες». Καταβάλλουν αυτοί, ως «φιλάνθρωποι» τα έξοδα διακίνησης, προσωρινής διαμονής και διατροφής τους, κατακρατώντας παράλληλα και τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Με την άφιξη τους στον «προορισμό τους», αρχίζει το ανείπωτο μαρτύριο των θυμάτων-ανθρώπων αυτών. Εκφοβισμοί, εγκλωβισμοί, ξυλοδαρμοί, εικονικές η πραγματικές εξαφανίσεις και εκτελέσεις, βιασμοί, στέρηση, πείνα, εξαθλίωση, εκπόρνευση, καταναγκαστική εργασία και ο,τι μπορεί η ανθρώπινη θηριωδία να φανταστεί, παρακολουθούν τη ζωή τους.

Στην Ελλάδα υπολογίζεται ότι πάνω από 30 χιλιάδες τέτοιοι άνθρωποι εγκαταβιώνουν και βιώνουν αυτό το μαρτύριο. Ως τόποι «παραγωγής» αυτών των ανθρώπων καταγράφονται οι χώρες της Ασίας, του πρώην Ανατολικού καταπετάσματος, της Αφρικής κ.α.

Τα μικρά παιδιά, τα οποία είτε απαγάγονται είτε εξαγοράζονται από τους γονείς τους είτε και εξαπατώνται αποτελούν τα «καλύτερα» λάφυρα στα χέρια των διαστρεμμένων ανθρώπων, που ανήκουν στα κυκλώματα πώλησης οργάνων, δουλεμπορίας και της παιδεραστίας!

Περισσότερα αδυνατεί ο άνθρωπος να αναφέρει για το θέμα αυτό. Ένα πράγμα μόνο πρέπει να τονισθεί: ότι ο κλαυθμός και ο οδυρμός των αδικούμενων αυτών συνανθρώπων μας έχουν κατακλύσει τη γη. Και η φωνή τους, ως κραυγή ισχυρά, έχει υπερκαλύψει τους ουραμούς. Το ανθρώπινο κτήνος είναι εκείνο που αποτελεί την παθογένεση του δράματος τούτου, τόσο από την πλευρά εκείνων που ενέχονται στην προσφορά του, όσο και από μέρους εκείνων οι οποίοι είναι έτοιμοι να ικανοποιήσουν τα ακατονόμαστα πάθη τους.

Ασφαλώς, οι αρμόδιοι κρατικοί φορείς βρίσκονται σε ανησυχία και έξαρση και προσπαθούν με τη βοήθεια των νόμων να περιστείλουν το κακό, το οποίο, να σημειωθεί, παρουσιάζει καθημερινά έξαρση.

Έτσι, η οποιαδήποτε λήψη μέτρων, πρόληψης και τιμωρίας, είναι αμφίβολο, εάν θά καταφέρει να επιβληθεί του δαιμονικού και απάνθρωπου αυτού φαινομένου. Γι' αυτό, εκείνο που παραμένει, δεν είναι τόσο η λειτουργία του νόμου, έστω και αν γίνει αυτός αυστηρός, όσο κάτι άλλο.

Κάποτε ένας συνετός πολιτικός και ακαδημαϊκός-νομομαθής, ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος, έκαμε μία σοφή δήλωση, την ακόλουθη: «Οι άριστοι νόμοι στα χέρια χειρίστων ανθρώπων φέρνουν χειρίστα αποτελέσματα, ενώ οι χειρίστοι νόμοι στα χέρια άριστων ανθρώπων φέρνουν άριστα αποτελέσματα». Επομένως, το κομβικό κεφάλαιο λύσης και εξαφάνισης του προβλήματος, που προσβάλλει

όλους, επικεντρώνεται στο πρόσωπο του ανθρώπου.

Και το ερώτημα, το οποίο τίθεται, είναι τούτο: Ποιος θα μορφώσει τον άνθρωπο, ώστε να είναι πραγματικός άνθρωπος; Ο σοφός Διογένης, ψάχνοντας για τον «άνθρωπο», τον αναζητούσε με «Α» κεφαλαίο. Ο παραλυτικός της Βηθεσδά ανέμενε τον «άνθρωπο», για να τον βοηθήσει στην ασθένεια του. Και στην απορία του, «άνθρωπον ουκ έχω», πήρε την απάντηση: «Έχεις τον Θεάνθρωπον», σχολιάζει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.

Στο νόσημα τούτο που παραλύει, κυριολεκτικά, την ανθρωπότητα, και που ακούει στο όνομα human trafficking, αυτή είναι η απάντηση: Ότι έχουμε τον Θεάνθρωπο Χριστό! Αυτόν που Ενανθρώπησε για μας. Αυτόν που προσφέρει και διαθέτει η Εκκλησία. Την Εκκλησία, λοιπόν, που είναι η μόνη που κατέχει τον Χριστό και που είναι ο μόνος που θεραπεύει κάθε παθογόνο νόσημα, πρέπει να την προσέξουμε όλοι και να αναγνωρίσουμε το σημαντικό της ρόλο. Και να την αξιοποιήσουμε και στο θέμα το δύσκολο τούτο!

Πηγή: Νίκου Νικολαΐδη, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών, Έκδοση της Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2008.

<http://bit.ly/131ooox>